

motyw małej ojczyzny

MAŁA OJCZYZNA – jest to miejsce, z którym człowiek chce się utożsamiać. Mniejsza od ojczyzny oznacza społeczność lokalną, która staje się nam bliska. Każdy bowiem ma potrzebę posiadania punktu odniesienia, który będzie jedyną stałością w coraz bardziej chaotycznym świecie. W literaturze miejsce to bardzo często kojarzone z dzieciństwem, stając się na zawsze przestrzenią świętą, doskonałą.

Adam Mickiewicz w Panu Tadeuszu przedstawił Soplicowo jako centrum polskości. Dworek stoi na pagórku, w brzozowym gaju, obudowany z drzewa, lecz podmurowany, ma białe ściany, i wielką stodołę, brama jest wciąż otwarta. Sam wygląd świadczy o dostatku gospodarstwa, jego wspaniałości. Oczami Tadeusza możemy oglądać wnętrze dworu: na ścianach wiszą portrety Kościuszki, Rejtana, Jasińskiego, Korsaka, obok stoi zegar grający mazurka Dąbrowskiego. Tradycja i historia Polski są niezwykle ważne dla mieszkańców Soplicowa. To właśnie tam na Litwie spędził Mickiewicz swoją młodość i dlatego nadniemeński kraj na zawsze zostanie dla niego idealnych, pełnym bogactwa i wspaniałej przyrody.

Piękno Litwy opisuje również Eliza Orzeszkowa w powieści Nad Niemnem. Liczne opisy przyrody służą sakralizacji przestrzeni. Tak cudownej ziemi nie można przecież nie kochać. Patriotami są ci, którzy tak jak Benedykt Korczyński dbają o gospodarstwo, zamiast marzyć o podróżach zagranicznych. Ciężka praca nie jest dla niego problemem. Szanuje też on tradycję i historię narodu. Tak też pokazani są Bohatyrowicze.

Współcześnie uroki Litwy zachwala Czesław Miłosz. Powieść Dolina Issy ukazuje to państwo jako jedyne miejsce na świecie, gdzie współczesność łączy się z wierzeniami słowiańskimi. Dworek tam położony ma swój specyficzny charakter, pachnie zupełnie inaczej niż wszystkie domu. To czyni go wyjątkowym.

Paweł Huelle w powieści Weiser Dawidek opisuje z niezwykle

szczegółowy sposób Gdańsk. Młody bohater dopiero poznaje miasto, odkrywa jego tajemnice, dostrzega jak wiele kultur współistnieje na tam małym obszarze. Ta jego podróż podobna jest do odkrywania tajemnicy istnienia.

Olga Tokarczuk w powieści *Prawiek i inne czasy* tworzy mit bezpiecznej małej przestrzeni. „Prawiek jest miejscem, które leży pośrodku wszechświata” rozpoczyna swą książkę autorka. Jest to miejsce, w którym jednoznacznie można oddzielić dobro od zła. Czytelnik obserwuje losy kilku rodzin od pierwszej wojny światowej do lat 80-tych. Mimo zmian historii, które dzieją się także w Prawieku, on wciąż jest punktem stałym. Wokół niego rozciągnięta jest granica, której nikt nie może przekroczyć. Ten, kto to robi zasypia i wtedy śnią mu się inne światy. Jest to niezwykła, magiczna powieść dotycząca najbardziej uniwersalnych spraw istnienia ludzkiego.

Tezy/hipotezy maturalne:

istnienie w literaturze małych ojczyzn można ukazać jako potrzebę posiadania punkt stałości w zmieniającym się świecie, dziś człowiek coraz bardziej czuje się samotny, a mała ojczyzna pozwala identyfikować się z jakąś grupą i miejscem.

Jeśli szukacie pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebujecie korepetycji, konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac - oczywiście tylko w granicach prawa.